

ЗВІТ

Директора Гуманітарного інституту Бондаревої Олени Євгенівни

22 вересня 2015 р., 14.00, конференц-зала (ауд. № 227)

Високошановний Вікторе Олександровичу, дорогі колеги!

Посаду директора Гуманітарного інституту я обіймаю з 1 вересня 2009 року. І аналіз нашої ретроспективи та перспектив Гуманітарного інституту розпочну з міркувань канадійця українського походження Дмитра Бергера, оприлюднених у серпні на українському аналітичному Інтернет-ресурсі «Хвиля». «Років 30 тому мене, – пише Брегер, – надто вразив алгоритм «Як виконати концерт для фортепіано з оркестром». Неймовірно просто: вдягаєте фрака, виходите на сцену, кланяєтеся публіці, тиснете руки диригенту та першій скрипці, сідаєте за рояль та граєте. По завершенні кланяєтеся публіці, приймаєте букета, тиснете руки диригенту та першій скрипці, ще раз розкланюєтеся, роздаєте повітряні цілунки та полишаєте сцену. Все». Звісно, гумор ситуації у тому, що натомість конкретних деталей, заґрунтованих на певних принципах (поняття музики, теорія музики, багаторічна практика, організація концерту, репетиції, консерваторія, пошук та оплата музикантів і мільйон інших необхідних речей), таке складне явище, як концерт для фортепіано з оркестром, зводиться до простенької схемки. І не те, щоби ця схема була хибною чи неправдивою, просто вона фіксує видимі оку деталі й ігнорує решту 99,99% у процесі. Самі по собі схеми та мислення схемами – це непогано. Але це спрацьовує у вже відлагодженій системі. «Втім, – міркує далі Брегер, – якщо мені доведеться створювати комп'ютер, і не просто комп'ютер, а особливий, спеціально пристосований до моїх потреб, тоді мені доведеться піднапрягтися і зрозуміти, як і чому спрацьовує світ фізичних тіл, і квантова механіка, і які матеріали та методи мені варто обрати, і далі в цьому ключі. Звісно, я можу просто накреслити схемку з пальця, клавіші й екрану, проте не стану дивуватися, чому вона не працює».

Дорогі колеги, коли ми, маючи в інституті три спеціальності («ПМСО. Українська мова і література», «ПМСО. Англійська мова і література», «ПМСО. Фізична культура»), разом мріяли про **потужний, конкурентний та сучасний освітній простір**, ми, мабуть, і не уявляли весь той **обсяг завдань**, які поставали перед нами з року в рік і які й надалі торуватимуть наш корпоративний поступ. Тож і сьогодні вкладаємо у певні схеми кількарічний процес розбудови Гуманітарного інституту, по суті опустивши чимало конкретних позицій, строків, імен та досягнень, а також тих проблем, які ми можемо розв'язувати на місцях, без залучення колективного розуму всього трудового колективу.

Усі процеси розвитку Гуманітарного інституту багато років **синхронізовані з розвитком Університету**:

- **У 2009 році була обрана стратегічна для структурного розвитку модель класичного університету** – ми відкрили **непедагогічні бакалаврські програми**: журналістику, філологію, переклад, здоров'я людини, рекламу і зв'язки з громадськістю, видавничу справу і редагування, книгознавство, бібліотекознавство і бібліографію; а також магістерські – філологію, літературу творчість, журналістику, переклад, медіа-комунікації. Загалом з 2009 року колективом інституту були оформлені понад 30 ліцензійних (зі збільшеннями ліцензованих обсягів включно) та 21 акредитаційна справа. У цьому році на нас чекає ліцензування 6 магістратур та акредитація первинна і вторинна – ми нарахували на сьогодні 23 папки. При цьому на багатьох спеціальностях ми **зберегли і педагогічну компоненту**, актуальну для потреб столиці та цікаву для працевлаштування випускників.
- **Позиціонування Університету як суб'єкта світової освітньої спільноти** дало поштовх розвитку іноземної філології в нашому інституті. Якщо 5 років тому як першу мову ми мали тільки англійську, а другі мови вивчалися пунктирно, то зараз на рівні перших мов ми

надаємо освітні послуги з англійської, німецької, іспанської, італійської, французької, китайської, японської мов і літератур, як другі мови вивчаємо турецьку, польську та чеську (*загалом 10 мов*, намагалися вивчати ще болгарську, сербську, хорватську і шведську, але на них не було попиту). Як бачимо, саме в нашій структурі є практично *необмежені можливості для міжнародної співпраці*, виїзду студентів та викладачів за кордон, налагодження ефективної комунікації між університетами Європи та Азії. Проте міжнародна співпраця у нас поки часто епізодична, і навіть наявні угоди про спільні проекти з багатьма навчальними закладами носять декларативний, рамковий загальний характер і не пропрацьовані кафедрами, не адаптовані під специфіку навчання, наукових проектів та академічної мобільності. У контексті інтернаціоналізації освіти в Гуманітарному інституті будемо з вами рухатися до системних проектів і системних партнерських програм, зробивши цей вектор одним із пріоритетів на наступні роки.

- **Інституалізація Університету** супроводжувалася аналогічними процесами в Гуманітарному інституті: нас як *цікаву, конкурентну та інноваційну структуру* знають в Україні та почасти за її межами, у спільних проектах з Гуманітарним інститутом, а відтак і з університетом беруть участь знакові репрезентанти гуманітарної сфери у світі – наші *постійні партнери* (голландський політолог, історик, публіцист **Роберт ван Ворен**; фахівець у галузі комунікацій професор Софійського університету **Хрісто Кафтанджієв**; правозахисник, психіатр, дисидент, виконавчий секретар Асоціації психіатрів України, директор Україно-американського бюро захисту прав людини та Міжнародного медичного реабілітаційного центру для жертв війни й тоталітарних режимів, член Американської спілки психіатрів, Королівського коледжу психіатрів Великобританії, Спілки психіатрів та неврологів Німеччини **Семен Глузман**; професор інституту

літературознавства та іноземних мов Мюнхенського університету імені Людвіга Максиміліана *Віллі ван Пір*; завідувач лабораторії когнітивної метафори Амстердамського вільного університету *Герард Стен*; доцент педагогічного інституту Стерлінзького університету *Вандер Віанна*; почесний президент Фундації Co-Serve International company *Маршалл Крістенсен*; професор Вроцлавського університету *Агнешка Матусяк*; завідувач кафедри філологічних досліджень "Схід-Захід" Інституту Полоністики Білостоцького університету *Ярослав Лавський*, професор цієї ж кафедри *Анна Яніцька*; заступник декана Люблінського католицького університету *Альберт Ковальські*, професор Жешувського університету *Наталія Малютіна*; доцент кафедри східноєвропейських студій Філософічного факультету Карлового університету *Тереза Хланьова*; прес-секретар Академії фізичного виховання і спорту (Гданьськ) професор *Моніка Жмудзька-Бродницька*; Почесний ректор Вищої педагогічної школи Польської спілки вчителів *Тадеуш Левовицький*; професори Вищої педагогічної школи Польської спілки вчителів *Єва Агроцка-Мазур*, *Барбара Грабовська*, *Анна Гайджица*; професор Вільнюського едукологічного університету *Іонас Кевішас*) та в Україні (філологи *Світлана Жаботинська*, *Євгенія Карпіловська*, *Олександр Чірков*, *Оксана Філатова*, *Наталія Висоцька*, *Анатолій Гуляк*, *Ганна Мережинська*, фахівці у галузі медіа *Володимир Різун*, *Валерій Іванов*, *Олесь Гоян*; перекладачі *Максим Стріха*, *Володимир Чернишенко*, *Олена О'Лір* та багато інших професорів, письменників, громадських діячів).

Безумовно, поголос про таку активну співпрацю кафедр Гуманітарного інституту з міжнародними та українськими партнерами вже прокотився і Києвом, і Україною, він відображений у всіх електронних ресурсах, у тому числі і в неформальних групах у соцмережах, і конкретний результат цієї роботи ми маємо вже кілька років під час *вступної кампанії*.

ВСТУП-2015 як показовий зріз інституалізації структури

Спеціальність	Ліцензований обсяг	Подано заяв
Філологія англійська	150	1474
Реклама та зв'язки з громадськістю	50	1380
Переклад	25	908
Журналістика	50	832
Видавнича справа і редагування	50	822
Філологія українська	50	637
Філологія німецька	25	391
Філологія китайська	15	375
Філологія іспанська	25	373
Фізичне виховання	75	351
Філологія японська	15	293
Здоров'я людини	25	284
Філологія французька	15	282
Філологія італійська	25	281
Книгознавство	25	133

Інші видимі зору складові інституалізації – це ***Е-портфоліо, профілі колег у соціальних мережах***, насамперед у соцмережах професійного спрямування, у тому числі й складені англійською мовою. Ми приречені на роль «вічних студентів», нам треба ***швидко вчитися й опановувати новітні технології***. Бо навіть коли ми просимося партнерами у різні проекти, закордонні колеги ретельно ***моніторять інформацію про нас в Інтернеті***, переглядають наші

професійні профілі, публікації, вивчають відгуки інших про наш фаховий рівень та людські якості.

Зараз у локальній мережі Університету відкритий *доступ до баз даних EBSCOhost*: бази даних англomовних періодичних видань, повні тексти наукових журналів з різних областей знань, журнали з бізнесу та економіки, повнотекстові матеріали регіональних видань з бізнесу (США), науково-популярна періодика, повні тексти міжнародних та національних газет США, найповніший збірник даних з охорони здоров'я, доступний для бібліотек в усьому світі, література з освіти та суміжних дисциплін, покажчик і короткі реферати 280 популярних журналів для викладачів та адміністраторів навчальних закладів. Шановні колеги, дивує ситуація, коли інформація про цей доступ відкрита на сайті Університету, а викладачі і студенти нарікають на те, що ми обмежені у можливостях працювати у престижних бібліотеках та вивчати закордонний інтелектуальний досвід. Моніторинг відвідувань цієї бази EBSCOhost засвідчує, що невеликий відсоток викладачів кілька разів туди заходили. А чому ми не радимо студентам, аспірантам, докторантам працювати з джерелами цієї бази, за яку, до речі, Університет заплатив чималі кошти? Чому не використовуємо її джерела для написання статей, доповідей, для оновлення наших навчальних дисциплін та робочих навчальних програм?

Окрім наших викладацьких портфоліо у Мережі обов'язково мають з'явитися *Е-портфоліо студентів і випускників*: в ідеалі вони мають бути прив'язані до портфоліо наставників як гіпертекстові посилання, тоді і роботодавцям, і освітнім партнерам просто буде знайти кандидатуру за різними професійними запитамі, а Університет отримуватиме за це дивіденди у вигляді рейтингових позицій відвідуваності домену.

Прошу всіх колег долучитися до того, щоб *сайти і сторінки кафедр* теж були цікавими, привабливими, а головне – щоб структурно

вибудовувалися *як гіпертекст (демонстрація на екрані)*. Тоді робота всієї структури та кожного з колег буде очевидною, і у всіх виникатиме менше питань щодо того, чому одні люди преміюються, а інші ні, чому одні завідувачі кафедр нагороджуються, а інші їм лише заздять. Відкритість ресурсів – це норма сучасного Університету і вимога нового Закону про вищу освіту.

Також звертаю вашу увагу на те, що позиціонування вас у соціальних мережах має працювати *на імідж структури* – кафедри, інституту, Університету, *а не проти нього*. Особливо цей спіч адресується студентам.

- **Перегляд ролі кафедр.** Відповідно до нового Закону про вищу освіту *кафедра є ключовою в університеті* – від набору до випуску фахівців. І саме на кафедри ми покладаємо відповідальність за організацію вступу, рівень підготовки студентів, їхнє працевлаштування та зв'язок із нашими випускниками. *Ідеальна модель кафедри* – це повний *цикл підготовки фахівця* ((молодший спеціаліст)–бакалавр–магістр–аспірант–докторант) та *інфраструктура, яка його забезпечує* (мала академія наук як мотивація абітурієнтів – база практичної підготовки – наукові гуртки – фахове середовище на засадах корпорації – аспірантура – докторантура – спецрада – валідне паперове наукове видання – електронна наукова платформа – науково-дослідна лабораторія, досягнення якої впроваджуються у навчальний процес і стають родзинкою підготовки того чи іншого фахівця, брендують спеціальність в університеті та приваблюють вступників). Проте в нинішніх економічних умовах НДЛ можуть створюватися виключно як грантові проекти, тобто вони мають постати як мобільні тимчасові проекти, здатні породжувати нові проекти та заробляти на їхнє фінансування. Відтак завданням кожної кафедри стає *забезпечення гранту*, причому не персонального, а такого, який би працював на розвиток Університету.

Кафедра є тією структурою в Університеті, як безпосередньо забезпечує **якість навчання** студентів і високий рівень надання освітніх послуг. Дуже сподіваюся, що в обговоренні звіту прозвучать конкретні пропозиції щодо підвищення якості освіти в Гуманітарному інституті і що ці пропозиції згодом будуть зреалізовані.

Наступна позиція, на якій мусимо зупинитися – **баланс якості на денній і заочні формах навчання**.

Безумовно, кафедри розбудували якісні програми з української та англійської філології, фізичного виховання, медіа-комунікацій для студентів стаціонару. Щодо англійської філології денної – то вийшли на рівень КНУ імені Тараса Шевченка, Могилянки, Лінгвістичного університету, давно залишили позаду університет Драгоманова. Наші випускники легко вступають у бюджетні магістратури цих ВНЗ, посідають там дуже високі рейтингові позиції. Наплив абітурієнтів на денну форму англійської філології (ви пам'ятаєте, що це перша рейтингова позиція по інституту і Університету в цілому) промовисто засвідчує, що ця програма побудована грамотно та якісно. Водночас на заочному відділенні маємо досить сумну і депресивну картину (йдеться переважно про бакалаврську програму, оскільки у заочну магістратуру вступають переважно наші випускники бакалавріату, мотивовані на навчання і наукові дослідження):

(Задача)

Англійська філологія	Вступили на перший курс	Додалися на старші курси	Переведені зі стаціонару	Відраховані	Переведені до інших ВНЗ
1 курс	6	???	???	???	???
2 курс	17	7	3	3	-
3 курс	16	21	13	21	2
4 курс	6	26	3	24	-

Чи можемо ми дозволити собі розкіш відраховувати в рази більше студентів, аніж набираємо? Чи створили ми для заочників необхідний методичний супровід, чи маємо наступність у структурно-логічній схемі викладання тих чи інших дисциплін? Чи отримують заочники чіткі завдання, які мають виконати у міжсесійний період? Де вони можуть відкрито подивитися на результати міжсесійного навчання? Якщо стоїть вимога відповідати теоретичну дисципліну на 2 курсі англійською мовою, то чи є у репозиторії завантажені англomовні підручники та методичний супровід до них, чи мають бодай старости посилання на ці джерела через корпоративну електронну пошту? Чи домовилися кафедри про підручники, аби заочники не купували кілька підручників лише для того, аби їх купити, а не щоб за ними працювати? Чи є англomовним дистанційний курс теордисципліни, яку треба здавати добірною англійською на другому курсі? Думаю, що всі знають відповіді на поставлені запитання. Скажіть, будь ласка, якщо з групи, в якій 35 студентів, 28 отримують негативні оцінки на іспиті чи не можуть скласти залік і йдуть на комісію – це питання до студентів чи все-таки до викладача та системи його роботи? Чи були записані відраховані заочники на дистанційний курс принципового викладача, чи виконували проміжні завдання – чи приїхали на сесію, в один день послухали лекцію, а в другий день мали семінар та іспит? Колеги, зараз ці речі дуже просто перевіряються. І коли ми аналізуємо картину цифр комплексно, то розуміємо, що не всі принципи, які спрацьовують на стаціонарі при *щоденному* (!) вивченні мови, при тому, що теоркурси опановуються цілеспрямовано впродовж семестру і мають проміжні форми модульного контролю, – не всі ці принципи актуальні у роботі із заочниками. Шановні колеги, ті, хто вступає на заочне відділення, склали ЗНО, відтак за означенням не можуть мати нульові знання з англійської мови. Чи не займаємося ми підміною понять, коли намагаємося самі себе переконати, що всі відраховані заочники – це тупі та ліниві створіння, яким єдиний шлях – за межі Університету, бо вони не відповідають рівню наших вимог і очікуванням принципових фахівців?

Шановні колеги, бути гарним філологом, навіть прекрасним дослідником і замотивувати заочників на щоденне вивчення іноземної мови, створити систему роботи з ними та контролю їхньої навчальної діяльності, розтягнутої у часі – це не одне й те ж саме.

Я мала у вересні багато зустрічей з тими, хто йшов на відрахування або переводився в інший ВНЗ із заочної форми. Вони всі готові були системно займатися між сесіями, але ми їм не забезпечили цієї системи. І як тут не згадати про ситуацію з *розробкою та сертифікацією електронних навчальних курсів!*

Для початку кілька статистичних параметрів.

Всього в інституті викладається навчальних курсів – близько 1 тисячі;
Створено та сертифіковано електронних навчальних курсів – 62.

У порівнянні з іншими інститутами:

Педагогічний інститут – 38

Інститут людини – 49

Інститут суспільства – 53

Інститут мистецтв – 9

Університетський коледж – 4

(Це інформація з сайту Університету станом на 18 вересня 2015 року).

Начебто на перший погляд картина виглядає втішно, але насправді це велика оптична ілюзія, бо, наприклад, у Педагогічному інституті всього дві спеціальності, а у нас – 18. Відповідно, якщо ці цифри перекласти мовою відсотків, то ми сертифікували аж 6,2 % наших дисциплін. Якщо ж відштовхуватися від того, скільки людей працює в інституті (290), то лише 21,38% викладачів у середньому мають свій ЕНК. Скажіть, будь ласка, а де брати завдання, літературу, вправи, якими формуються компетенції, як здійснювати фітбек з викладачами тим студентам, які захворіли на тривалий час, навчаються в інших ВНЗ паралельно з нами, поїхали на стажування за кордон або просто працюють за фахом? Як заочникам готуватися у міжсесійний період, аби на сесію вони у е-журналах оцінками? І до кого тоді

адресувати питання якості їхніх відповідей на іспитах? Колеги, давайте визнаємо гірку правду: ми не створили поки що належної системи доступу студентів до сучасних навчальних ресурсів і технологій, через це наші теоретизування з-за кафедри в аудиторії не створюють студентської зацікавленості у навчанні, ми мертво прив'язали себе до застарілої класно-урочної системи, через що у нас постійний брак навчальних аудиторій, перевантажений аудиторний час викладачів, а головне – часто немотивовані на інтерактивне і постійне навчання студенти. Через це маємо колосальні проблеми на заочному відділенні, для якого взагалі класно-урочна система є каменюкою на шії, а не перспективним вектором розвитку.

Щоправда, є курси, які розроблені і активовані, проте ще не сертифіковані. Це той резерв, який не просто покращить нашу загальну статистику, але й надасть студентам можливість реальної академічної мобільності, допоможе вибудувати логіку і принципи правильного заочного навчання, підвищить рейтинг Університету у ВебOMETРИКСІ, а головне, буде прекрасною площадкою моніторингу взаємодії викладачів і студентів. Нам не просто є куди рухатися, ми ставимо рубіж: у 2015-2016 році всі дисципліни, які викладаються на 1,2,5,6 курсах, мають бути закриті електронними навчальними курсами, а у 2016-2017 навчальному році – на 3 і 4 курсах. Ця позиція ставиться під персональну відповідальність завідувачів кафедр. Колеги, про це йдеться вже кілька років, є навчальні тренінги, є у кого повчитися майже на кожній кафедрі, постійні консультації надає Андрій Михайлович Козачук, а віз упевнено товчється на місці. Знаю, що *при сертифікації виникало безліч питань*, яких можна було би уникнути, що постійно змінювалися вимоги до шаблонів, наповнення та рецензування курсів, і люди за цими вимогами не встигали; що були довільні потрактування якості змісту курсів, які ставилися у залежність від якості картинок чи шрифту у презентаціях, наявності відеолекцій для курсів, які не мають лекцій за навчальним планом, що були неймовірні проблеми комунікації з рецензентами курсів, які іноді займали позиції начальників над

викладачами, а не їхніх помічників. Тут вирувало багато справедливих емоцій з вашого боку, це стопорило процес і викликало ваше обурення. Наталія Вікторівна Морзе чекає на свою електронну пошту від наших кафедр дуже конкретних пропозицій щодо оптимізації процесу сертифікації ЕНК і написала мені, що поки відгукнулися лише дві наші кафедри. Колеги, якщо є можливість разом покращити те, з чим нам все одно неодмінно доведеться працювати, чому ми не йдемо на співпрацю і не оптимізуємо те, що в наших силах?

Також хочу звернути увагу, що окремі колеги в різний спосіб просто виконали вимогу наявності ЕНК і не збираються ніколи ними користуватися, тобто, зробили це не для того, щоб оптимізувати навчальний процес і дбати насамперед про студентів та якість формування їхніх компетентностей, а **виключно «для нас», тобто для адміністрації Університету**, аби отримати посадове підвищення, вчене звання або іншу персональну преференцію. Шановні колеги, такий підхід в Університеті взагалі є неприпустимим. Якщо ми хибуємо перед собою, то про які освітні стандарти перед студентами взагалі можна говорити?

Кадрова політика у Гуманітарному інституті – це довготривалий проект, покликаний забезпечити структуру механізмами саморозвитку і самовідтворення, без яких жодна структура не може бути успішною у віддаленій перспективі. Тож у кадровій політиці ми керувалися і керуватимемося надалі не одномоментними, а процесуальними інтересами. Саме тому поступово відбувається **зміна вектору: від кадрових ін'єкцій до саморегульованої структури**.

Зараз у нас працює в штаті та за сумісництвом 290 науково-педагогічних працівників, із них:

40 докторів наук, 13,8 % (30 штатних, 10 сумісників)

135 кандидатів наук, 46,69 % (128 штатних, 7 сумісників).

Навіть немає сенсу розглядати ці позиції у розрізі кафедр, як ми це робили в усі попередні роки, – за останні кілька років **всі кафедри** вели

колосальну роботу по залученню кадрів вищої кваліфікації, а також працювали над тим, аби захищалися наші колеги.

Ті, хто отримав звання доцента і професора: загалом з 2009 року – 27 доцентів, 8 професорів, у 2014-2015 н.р. – 10 доцентів, 2 професорів. За традицією ми на загальних зборах завжди разом вітаємо колег з їхніми високими досягненнями, тож давайте разом привітаємо з отриманням у 2014-2015 навчальному році.

Вченого звання професора:

Ольгу Володимирівну Караман

Ганну Вадимівну Чеснокову

Вченого звання доцента:

Ганну Владиславівну Гайдаш

Галину Василівну Горбенко

Оксану Юріївну Грипас

Лілію Петрівну Калитюк

Інну Володимирівну Ковалинську

Наталію Станіславівну Чернігівську

Олександра Володимировича Курбана

Олексія Дмитровича Сінченка

Людмилу Василівну Козак

Ларису Гагиківну Масімову

А також привітаємо колег, які у 2014-2015 році успішно захистили дисертації:

Докторські:

Наталія Миколаївна Віннікова – 10.01.01 – українська література

Тетяна Гандульязівна Харченко – 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки

Кандидатські:

Ольга Олександрівна Захарчук-Дуке – 13.00.02 – теорія та методика навчання (українська мова)

Людмила Вікторівна Анісімова – 10.01.06 – теорія літератури

Ольга Степанівна Сергеева – 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки

Людмила Іванівна Заяць – 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти

Георгій Олегович Лопатенко – 24.00.01 – олімпійський професійний спорт

Юлія Іванівна Торговець – 10.02.04 – германські мови

Юлія Анатоліївна Шталтовна – 10.02.04 – германські мови

Дорогі колеги, ми вами пишаємося і зичимо вам подальших успіхів на науковій та освітянській ниві.

Загалом у Гуманітарному інституті станом на сьогодні навчаються 85 аспірантів та 26 докторантів, тобто *кадровий резерв* у нас є, і цей вектор на 5 років буде одним із пріоритетних.

Водночас треба активізувати популяризацію молодіжної науки насамперед серед студентів і молодих співробітників інституту, серед наших випускників та освітян Києва. Навіщо, наприклад, ми відкривали аспірантури і докторантури, до яких ніхто не вступає? Адже маємо насправді чимало талановитої молоді, яка змогла би реалізуватися через такі програми і бути надалі нашими *промоутерами* у столичному освітньому, медійному та бізнесовому середовищі.

Зараз ми будемо *розвивати докторантські школи*: вони мають обов'язково враховувати, що молодих фахівців треба навчати, як писати, подавати та здобувати гранти. Аспіранти і докторанти при кафедрі по суті можуть створити проектні НДЛ і готувати спільний науковий продукт. Їх також треба вчити працювати з наукометрією, та й наші наукові часописи (а ми зараз маємо паперові фахові видання «Літературний процес: методологія, імена, тенденції», «Studia Philologica», «Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка», електронне видання «Синопис: текст, контекст,

медіа») треба швидко рухати до різних престижних наукометричних баз. Ми вже розпочали цю роботу, редколегії привели до міжнародних стандартів, присвоїли виданням необхідні міжнародні індекси, проте до нашої **присутності у серйозних наукометричних базах** іще попереду тернистий шлях. Без цього ми ризикуємо бути нецікавими науковій спільноті і неефективними у науково-освітньому просторі.

Зараз у Гуманітарному інституті працює 39 наших випускників та студентів. Багато хто з аспірантів – також наші випускники. Про це треба частіше говорити, тому що солідні університети запрошують на роботу у першу чергу **власних випускників**, визнаючи тим самим належний рівень якості своїх освітніх послуг.

- У контексті **проголошення «Лідерства-Служіння» ідеологією Університету** ми працюємо вже багато років: саме наш студентський актив став першим експериментальним майданчиком цього проекту, і щороку студенти Гуманітарного інституту проходять відповідні цикли тренінгів; тренінги з отриманням відповідних сертифікатів пройшли члени команди розширеного директорату, а також більшість науково-педагогічних працівників і навчальний відділ у повному складі. Важливо, аби ми продовжували рух цією траєкторією. На початку 2015-2016 навчального року у наш колектив вливаються понад 50 нових співробітників, відтак ми найближчим часом присвятимо час тому, аби розказати їм про наші принципи, цінності та особливості університетської спільноти. Користуючись нагодою, хочу подякувати керівництво Університету за те, що з цього навчального року курс «Лідерство-Служіння» для першокурсників став обов'язковим і виокремлений у навчальний модуль, а також за можливість закріпити його за інститутами: з нашими першокурсниками працюватиму я особисто, заступники директора, а також сертифікований тренер «Co-Serve» Марія Валеріївна Черпак.

Колеги, як буде красиво, якщо принципи лідерства-служіння ми далі понесемо у свою щоденну роботу, у студентські аудиторії, якщо з ними вийдемо за межі інституту та Університету.

Для саморозвитку і самовідтворення структури корпоративні цінності відіграють смислопороджувальну роль. Маємо щоденно пам'ятати, що ми – не «корпорація монстрів», покликана залякувати та відраховувати студентів, а елітна наукова спільнота, здатна центрувати світ довкола себе та космізувати хаотичний простір, створюючи в ньому викінчену гуманітарну симфонію. Але будь-яку потужну корпорацію тримають на своїх плечах люди, відтак керівники усіх рівнів мають прагнути **розкрити таланти кожного члена корпорації**, кожному надати можливість рухатися вище, досягати нових висот. Програма особистісного розвитку кожного члена колективу не на день, а на роки може забезпечити Гуманітарному інституту небачену синергію і створити потужні імпульси якісно нового розвитку.

- Важливими для подальшого розвитку Гуманітарного інституту є **міський київський контекст і контекст країни в цілому**. У нас патріотичний і самовідданий колектив, для якого і Київ, і Україна – це не географічні назви, а ментальні фундаментальні цінності, ми свідомоутверджуємо авторитет Університету в місті Київ та в Україні в цілому. Над чим у цьому плані нам варто працювати далі? Над тісним зв'язком зі школами, ЗМІ, базами практик та потенційного працевлаштування; роботодавці вже працюють з нами під час фінальної підсумкової атестації як члени Екзаменаційних комісій, але важливо, щоб ми мали з ними не односторонні, а багатопланові зв'язки, завдяки яким роботодавці шукатимуть молодих фахівців – випускників Університету Грінченка, а не навпаки. Ми постійно маємо артикулювати і втілювати цікаві для Києва та киян пропозиції, і в цьому плані унікальними є наш соціальний проект «З Києвом і для

Києва», наш НВК «Астудія», спортивні та оздоровчі секції, які забезпечують в якості тренерів викладачі спортивних кафедр.

- **Студентська ініціатива** – це ключове досягнення розвитку самоврядування у Гуманітарному інституті. У нас склалася багатоярусна система студентського особистісного зростання поза межами навчального процесу. З багатьох наших активістів виростають справжні лідери, здатні мотивувати інших, співпрацювати, підтримувати між собою зв'язки по закінченні Університету та допомагати нам у працевлаштуванні студентів, організації практик, у створенні нової гуманітарної реальності у славетному місті над Дніпром. Наголошу, що у кращих студентів має бути чітка перспектива як зовні, так і в середині структури.

На попередньому засіданні Вченої ради Університету Віктор Олександрович наголосив, що процес становлення Університету по суті завершився. А це означає, що ми маємо тепер бути дуже вибагливими у доборі кадрів, у вимогах просування людей на вищі посади, а також у напрямку аспірантури і докторантури. ***Амбіції реалізуємо не через посади, а через проекти.*** Може, доцільно всьому колективу почути, що і доцента, і професора люди не отримуватимуть без виконання додаткових умов (наукометрична публікація, сертифіковані навчальні курси, науковий проект, результати студентів на всеукраїнському та міжнародному рівнях і т.д.). Хочу застерегти колег від претензій на особливий статус чи особливе ставлення до конкретних людей чи цілих кафедр. Давайте разом усвідомимо, що ексклюзивне ставлення в нашому колективі може бути виключно до тих, хто забезпечує ***ексклюзивні результати.***

Днями у Києві завершилася зустріч Ялтинської Європейської Стратегії (YES). На думку її учасників та світової преси один із найбільш мотивуючих спічів виголосив 92-річний Шимон Перес, дев'ятий президент Ізраїлю. Він говорив про лінощі, сміливість і сподівання: «Люди запитують

мене: як залишатися активним? Це дуже просто. Рахуйте подумки ваші досягнення і мрії. Якщо ваших мрій більше, ніж досягнень – значить, ви все ще молоді. У вас є набагато більше, ніж ви думаєте. Не будьте лінивими. Ви можете самі робити речі, які вам не дісталися. Це урок для всіх. Потенціал в усіх людей – дуже великий. Але всі вони трошки лінів. Якщо хочете чогось досягти, треба працювати. Нічого не падає з неба. Я від роботи отримую радість. І не будьте песимістами – це теж марнування часу, особливо коли часи міняються. Потрібно йти за наукою. У науки немає меж, обмежень, наука не має рефлексії. Не намагайтеся вирішити проблеми минулого, я не знаю, чи це взагалі можливо. Минуле насправді не грає ніякої ролі. Просто вивчіть його, щоб ви не повторювали старих помилок. У минулого немає ні майбутнього, ні надії. Більшість людей воліють пам'ятати, а не представляти – це найбільша помилка. Що ви хочете пам'ятати? Всі помилки, які були зроблені? Мене іноді запитують: якщо озирнутися назад, якими були ваші найбільші помилки? Я відповім: ми думали, що маємо завеликі мрії. А тепер розуміємо, що вони були не такими вже й великими. Мрійте про більше. Чим більші ваші мрії, тим більше ви здобудете. Ще люди запитують мене, як залишатися активним. Це дуже просто. Рахуйте подумки ваші досягнення і мрії. Якщо ваших мрій більше, ніж досягнень – значить, ви все ще молоді. Якщо навпаки – ви старі».

Давайте спробуємо, аби зараз наших мрій про наступні 5 років було більше, аніж наших досягнень станом на сьогодні. Давайте разом створювати ситуацію невідворотності: чим більше у нас буде впевненості, що нам коритимуться нові висоти, тим більше вірогідності, що так воно і буде.